

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové, v právní věci žalobce: **Univerzita Jana Amose Komenského Praha s.r.o.** se sídlem Roháčova 1148/63, 130 00 Praha 3 – Žižkov, IČ: 463 58 978, zastoupen Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, proti žalované: **Akreditační komise**, Karmelitská 7, 118 12 Praha 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalované, ev. na ochranu proti nečinnosti žalované,

t a k t o :

- I. Žaloba se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek zaplacený z podané žaloby v kolcích, tj. částka 2.000 Kč, která bude **v r á c e n a** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Vojáčka, advokáta

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podal dne 8. 10. 2015 u Městského soudu v Praze žalobu, ve které se domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu správního orgánu, eventuálně ochrany proti nečinnosti téhož. Jako správní orgán, který se měl nezákonného zásahu, ev. nečinnosti dopustit, tedy jako žalovaného označil Akreditační komisi. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 30. 9. 2015 skončila platnost akreditace studijního programu „Speciální pedagogika“ se studijními obory „Speciální pedagogika“ a „Speciální pedagogika – učitelství“. Žalobce v žalobě uvedl, z jakých důvodů má za to, že postupem Akreditační komise došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv a navrhl, aby soud rozhodl, že průtahy Akreditační komise při vydávání stanoviska k žádosti žalobce o prodloužení akreditace pro navazující magisterský studijní program Speciální pedagogika, studijní obor speciální pedagogika a speciální pedagogika – učitelství byly nezákonné. Žalobce dále uvedl, že z procesní opatrnosti alternativně podává žalobu i na ochranu proti nečinnosti žalované s tím, že tuto spatřuje ve skutečnosti, že v důsledku průtahů a nedostatečné snahy projednat záležitost v co nejkratším termínu došlo k situaci, kdy k 30. 9. 2015, ke kterému skončila akreditace studijního programu, nebylo ve věci dalšího prodloužení studijního programu nijak rozhodnuto.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zaslalo soudu vyjádření k žalobě, ve kterém uvedlo, že žaloba nemá opodstatnění. V řízení o žádosti o prodloužení akreditace bylo vydáno rozhodnutí a to usnesení, č. j. MSMT-33643/2015-5. Ministerstvo ve vyjádření popsalo průběh šetření u Akreditační komise a poukázalo na to, že Akreditační komise není orgánem

kompetentním k vydávání meritorních rozhodnutí. Je orgánem působícím při ministerstvu, pro které zpracovává a vydává stanoviska, která slouží jako podklad k rozhodování. Ministerstvo vyslovilo názor, že předmětné řízení může trpět zásadním nedostatkem, neboť žalobce označil jako žalovaného správní orgán, který není kompetentní žalobcem požadované rozhodnutí vydat.

Městský soud v Praze nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro to, aby se žalobou zabýval věcně. Žalobce v žalobě jako žalovaný správní orgán označil Akreditační komisi a v žalobě se zabýval postupem Akreditační komise při vypracování stanoviska k jeho žádosti o prodloužení akreditace shora uvedeného studijního programu. Po posouzení podané žaloby dospěl soud k názoru, že podmínky pro věcné projednání žaloby naplněny nejsou, neboť Akreditační komise není správním orgánem, který by se mohl dopustit nezákonného zásahu či být nečinným. Soud vyšel z následujících úvah.

Ve správním soudnictví lze projednat žaloby na ochranu před nezákonným zásahem či žaloby na ochranu proti nečinnosti, podmínkou věcného projednání takových žalob však mimo jiné je to, že jako žalovaný je označen orgán, kterému přísluší postavení správního orgánu. Definici správního orgánu obsahuje ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s), kde je stanoveno, že správním orgánem se rozumí orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

Činnost Akreditační komise byla upravena v ustanovení § 83 a násl. zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění platném do 31. 8. 2016 (dále jen zákon č. 111/1998 Sb.). Ustanovení § 83 upravovalo složení Akreditační komise s tím, že způsob jejího jednání upraví Statut, který schvaluje vláda. Při projednávání věcí komise nepostupovala podle správního řádu. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. Akreditační komise pečovala o kvalitu vysokoškolského vzdělávání a všestranně posuzovala vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou, nebo další tvůrčí činnost vysokých škol. K tomuto cíli zejména hodnotila činnost a posuzovala záležitosti týkající se vysokého školství. Z § 84 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb. vyplývalo, v jakých věcech vydávala Akreditační komise stanoviska, v ustanovení § 85 odst. 2 byla pak upravena další oprávnění Akreditační komise, a to podávání návrhů ministerstvu na omezení, pozastavení akreditace či odnětí akreditace. Další návrhová oprávnění byla pak upravena v odst. 3 a 4 ustanovení § 85 zákona č. 111/1998 Sb.

Z citovaných ustanovení jednoznačně vyplývá, že Akreditační komise nebyla oprávněna rozhodovat v oblasti veřejné správy. Komise působila v podstatě jako poradní orgán při Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Jako poradní orgán vlády byla ostatně zřízena v předcházející právní úpravě, to je v zákoně č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů. Akreditační komise neměla postavení orgánu moci výkonné ani nebyla jiným orgánem, kterému bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Nenaplnila tak znaky správního orgánu, vůči kterému by mohla směřovat žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, či na ochranu proti nečinnosti. Do změny právní úpravy v zákoně č. 111/1998 Sb. provedené zákonem č. 137/2016 Sb. s účinností od 1. 9. 2016 příslušelo rozhodování v oblasti akreditací studijních programů výhradně Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

Podle § 87 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda byl zásah nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

V daném případě se žalobce podanou žalobou domáhal rozhodnutí, kterým by pouze soud pouze určil, že označený zásah žalované byl nezákonný, a proto soud vycházel při posuzování postavení žalované ze zákona č. 111/1998 Sb., ve znění platném v době průběhu tvrzeného zásahu tj. v roce 2015. Pokud se týká žaloby na ochranu proti nečinnosti, kterou žalobce sám označil jako podanou z opatrnosti, zde má soud za to, že nelze přihlížet k právní úpravě účinné od 1. 9. 2016, neboť podle přechodných ustanovení zákona č. 137/2016 Sb. se podle nové právní úpravy postupuje v zahájených správních řízeních, V podané žalobě však žalobce nepožadoval vydání rozhodnutí, pouze poukazoval na průtahy při vyhotovování stanoviska Akreditační komisí. Jestliže Akreditační komise nebyla správním orgánem, nemohla proti ní směřovat ani žaloba na ochranu proti nečinnosti.

Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že v daném případě nebyly splněny podmínky řízení a jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek, když jako žalovaný je označen subjekt, který nelze považovat za správní orgán. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s. Po právní moci tohoto usnesení bude žalobci vrácen soudní poplatek zaplacený z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč, a to ve lhůtě do 30ti dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Vojáčka, advokáta (§10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. září 2016

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová